

[Aase Olesen]

kan få de bedste skibsværfter til at overleve, men vi har også set, hvordan hele erhvervet – det gælder værfterne, og det gælder de faglige organisationer – totalt nægter at diskutere omstilling.

Vi har hørt, at skibsværftsarbejdere kun vil bygge skibe; de kan ikke omskoles. Det er egentlig fantastisk, når vi samtidig ved, at der inden for metalindustrien er stor mangel på arbejdskraft. Det var det, der kom ud af den conference, Det Radikale Venstre i sin tid foreslog vi skulle afholde.

Derfor er der ikke andet at sige, end at vi kan og vi skal ikke blive ved med at komme løbende med sådanne små, nyttige forslag med halvandet års mellemrum.

Ove Jensen (FP):

Hele sagen om skibsværfterne er et godt eksempel på, hvordan man ved en forkert lovgivning kan ødelægge et helt erhverv og endda gøre det så grundigt, at det ikke vil være muligt at gøre skaden god igen, hvilket heller ikke kan gøres med dette lovforslag.

Alle partier minus Fremskridtspartiet var i december 1984 enige om, at nu skulle skibsværfterne have det endelige dolkestød, og det må siges, at aktionen lykkedes fuldt ud med indgrebet i december og de senere indgreb, som blev foretaget. Hvis partierne har glemt, hvad de dengang sagde, kan følgende måske genopfriske deres hukommelse:

I Folketingets forhandlinger 1984-85 sp. 3557 indleder hr. Lykkeitoft sin ordførertale således:

»Det må hilses med tilfredshed, at regeringen hermed fremsætter et forslag, der betyder en væsentlig begrænsning af skatteleasing af skibe.«

I sp. 3559 indleder hr. Hagen Hagensen sin ordførertale således:

»Det konservative folkeparti vil takke regeringen for, at man nu kommer med dette lovforslag ... «

I sp. 3560 indleder hr. Fogh Rasmussen sin ordførertale således:

»Venstre kan støtte dette lovforslag.«

I sp. 3561 indleder hr. Rahbæk Møller sin ordførertale således:

»SF kan naturligvis støtte dette lovforslag ... «

Og i sp. 3563 indleder hr. Bernhard Baunsgaard sin ordførertale således:

»Lovforslaget har til formål at gribe ind over for skibsleasing, og jeg skal med det samme sige, at det støttes fra radikal side.«

Aktionen lykkedes som bekendt fuldt ud. Alle partier minus Fremskridtspartiet stemte for forslaget, og skibsværfterne fik ingen ordrer, arbejderne blev sendt hjem til arbejdsløshed. Efter to års forløb finder partierne endelig ud af, at det da vist var for groft, det, man blev enige om dengang, og så kommer man altså nu med denne skibsværfts aftale.

Skibsværfts aftalen vil vel nok forbedre situationen lidt på skibsværfterne, og derfor vil Fremskridtspartiet stemme for lovforslaget. Men skaden er som bekendt sket, og denne aftale kan ikke redde skibsværfterne.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det er dyrt, sagde hr. Rahbæk Møller fra SF, og det har han så inderligt ret i. Samtidig er problemet, at man inderst inde slet ikke ved, hvor mange arbejdspladser man ender med at have for alle de penge, man bruger, penge, som kunne være brugt til andre arbejdspladser.

Faktisk er det for os ret svært at finde en grimasse, der kan passe, når vi skal kommentere skibsværfts aftalen mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og regeringen.

Vi mener, at støtten til værfterne, i dette tilfælde via skattelovgivning, er historien om en slingrende kurs vedrørende de indirekte tilskud, værfterne får, en slingrekurs, som siger sparto til alt, og som er totalt principløs. Først afliver man skibsanparter. Så genopliver man dem for så vidt, uden at man har haft en snak om, hvad vi egentlig skal med de værfter, hvilken strategi vi har over for dem, hvad vi gør ved en sektor, hvor der er overkapacitet på verdensplan, hvor fragtmarkedet er helt i bund, og hvor værfterne på verdensplan underbyder hinanden i en fortvivlet indbyrdes konkurrence om kunderne.

Jeg har hermed ikke sagt, at vi ikke ønsker, at der skal være værfter i Danmark; det ønsker vi. Men vi mener faktisk, at der er overkapacitet også i Danmark, og at de penge, der bliver brugt, skulle bruges langt, langt mere målrettet, også til at kræve den omstillingsproces, som fru Aase Olesen var inde på, og vi mener, at fru Aase Olesen har ganske ret.